Konkrétně:

a) Představuje všeobecná zákonná povinnost nebo administrativní povinnost jednotlivých dopravců nepřepravovat cizince bez náležitého cestovního pasu nebo náležitého povolení k pobytu na území Spolkové republiky Německo, kterou mohou splnit dopravci pouze kontrolou dokladů umožňujících překročit hranici všech cestujících před překročením vnitřní hranice, kontrolu osob na vnitřních hranicích ve smyslu článku 22 Schengenského hraničního kodexu, respektive je možno ji postavit takové kontrole na roveň?

b) Je třeba posuzovat uložení povinností uvedených v bodu 1) podle čl. 23 písm. a) Schengenského hraničního kodexu, ačkoli dopravci nevykonávají „policejní pravomoci" ve smyslu tohoto ustanovení, a tím, že stát jim ukládá povinnost kontrol, nejsou ani formálně zmocněni k výkonu veřejné moci?

c) V případě kladné odpovědi na otázku 1 b): Spočívá v kontrolách požadovaných od dopravců s přihlédnutím ke kritériím stanoveným v čl. 23 písm. a) druhé větě Schengenského hraničního kodexu nepřípustné opatření s účinkem rovnocenným hraničním kontrolám?

d) Je třeba uložení povinností uvedených v bodu 1) v rozsahu, v jakém se týká autobusových dopravců provozujících pravidelnou linku, posuzovat podle čl. 23 písm. b) Schengenského hraničního kodexu, podle kterého se oprávnění dopravců provádět bezpečnostní kontroly osob v přístavech a na letištích nedotýká zrušení kontrol na vnitřních hranicích? Vyplývá z toho nepřípustnost kontrol ve smyslu první otázky i mimo přístavy a letiště, pokud kontroly nepředstavují bezpečnostní kontroly a ani se neprovádějí u osob, které cestují uvnitř členského státu?

2) Povoluje článek 22 a článek 23 Schengenského hraničního kodexu vnitrostátní právní úpravy, podle kterých lze za účelem dodržení dané povinnosti vydat proti autobusovému dopravci nařízení o zákazu a pohrozit mu pokutou, pokud v důsledku neprovedených kontrol byli na území Spolkové republiky Německo přepraveni i cizinci bez cestovního pasu a povolení k pobytu?

([1]) Úř. věst. L 77, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 21. července 2017 – Préfet des Pyrénées-Orientales v. Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Věc C-444/17)

(2017/C 330/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Préfet des Pyrénées-Orientales

Odpůrci: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellie

Předběžné otázky

1) Musí být článek 32 nařízení (EU) č. 2016/399 ze dne 9. března 2016, který stanoví, že pro případ, je-li znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, se použijí obdobně příslušná ustanovení hlavy II (o vnějších hranicích), vykládán v tom smyslu, že znovu zavedená kontrola na vnitřní hranici členského státu je přirovnatelná ke kontrole na vnější hranici, překročí-li ji státní příslušník třetí země, který nemá právo vstupu?

2) Musí být za stejných okolností, kdy byla znovu zavedena ochrana vnitřních hranic, toto nařízení a směrnice Evropského Parlamentu a Rady č. 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí vykládány v tom smyslu, že umožňují, aby se na státního příslušníka třetí země, který překročil hranici, na níž byla obnovena kontrola, vztahovalo ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice, které umožňuje členským státům nadále používat zjednodušené vnitrostátní postupy pro navracení na jejich vnějších hranicích?

3) V případě kladné odpovědi na posledně uvedenou otázku, musí být ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. a) a čl. 4 odst. 4 směrnice vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je článek L. 621-2 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákon o vstupu a pobytu cizinců a o azylu), který ukládá trest odnětí svobody za neoprávněný vstup na státní území státnímu příslušníkovi třetí země, vůči němuž dosud probíhá řízení o navrácení podle této směrnice?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 26. července 2017 – A & G Fahrschul-Akademie GmbH v. Finanzamt Wolfenbüttel

(Věc C-449/17)

(2017/C 330/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Žalovaný: Finanzamt Wolfenbüttel

Předběžné otázky

1) Zahrnuje pojem „školské nebo vysokoškolské vyučování" uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. i) a j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([1]) vyučování v autoškole za účelem získání řidičského oprávnění pro skupiny B a C1?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Může uznání žalobkyně jakožto subjektu s podobnými cíli ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vyplývat z ustanovení o zkoušce pro učitele autoškoly a udělení oprávnění pracovat jako učitel autoškoly a oprávnění provozovat autoškolu v zákoně o učitelích autoškol (*Gesetz über das Fahrlehrerwesen*) ze dne 25. srpna 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), naposledy změněném zákonem ze dne 28. listopadu 2016 [Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, zákon o učitelích autoškol (*Fahrlehrergesetz*)], a obecného zájmu na vzdělávání žáků autoškoly, aby se stali bezpečnými a odpovědnými účastníky silničního provozu, šetrnými vůči životnímu prostředí?

3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

Předpokládá pojem „soukromý učitel" uvedený v čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, že se u osoby povinné k dani jedná o podnikatele?

4) V případě záporné odpovědi na druhou a třetí otázku:

Působí vyučující vždy jako „soukromý učitel" ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. j) směrnice Rady ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jedná na vlastní účet a vlastní odpovědnost, nebo je třeba na kvalifikaci „soukromý učitel" klást další požadavky?

([1]) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.